

A casa 'passavem una temporada tranquil·la. El pare tenia col·laborava a dos o tres diaris i seguia ensen-
yant dibuix a l'Escola de Bosc de Montjuïc. En l'endemig es-
crivia llibres. No menava cap mena de vida social.
No freqüentava cap penya ni anava mai al cafè. L'únic
viu que practicava era el de fumar i encara ho feia en pipa
amb tabac ordinari. Vol dir que de diners, personalment,
li'n calien poquíssims. D'altra banda, l'àvia Sixta i la piete Eu-
fèmia van venir després de la mort de l'avi Salazar, havien ve-
nut la casa de la Rodna de Santa Eufèmia i ~~se~~ vivien amb
nosaltres a Llúria. H. Això vol dir que el seu aportació econòmica
ria contribuïa força al benestar econòmic de la família.

Del que jo guanyava en aquell moment no en donava res
a la mare. ~~mi ho reservava~~ Ho esteriava i mi ho reservava en
vistes al meu viatge a Ginebra.

El pare i jo, en aquella època erem molt afecio-
nats al futbol. Hi anavem quasi cada diumenge. No re-
cordo que hi hagués cap altre club que el Barcelona,
que havia fundat el síis Gagnyzer. Potser no recordo

^{tampoc} recordo ~~exactament~~ l'època que el pare i jo, anàvem
 de casa a les llocs a peu per assistir als partits. ~~que~~
 El que sí recordo és que tan el pare com jo ens hi apassionàvem.
 Coneixíem els noms dels jugadors i el lloc que ocupaven en l'equip,
 A la sortida i mentre tornàvem a casa ^{també} comentàvem
 les jugades i la ciència i habilitat de ^{cada jugador} ~~els jugadors~~
~~els~~ ^{els} ~~nom~~ ^{els} ~~de~~ ^{els} ~~quals~~ ^{Recardo, de Repolat,} Alcàntara, Castells... D'aquella
 època no en recordo cap més, Zamora, Timbier i altres avor
 van aparèixer més tard, quan jo ja no anava al futbol
 amb el pare perquè ja vivia a l'ússia.

El pare continuava coneixent als Jocs Florals, com a
 mantenedor o com a jurat premiat. Jo ^{seguiu} ~~també~~ ~~l'època~~
 acompanyant-^{erhi} els poetes. encara m'interessaven
 més que no pas ~~els violínistes~~ o ~~qualsevol altre~~
~~mortal~~ ^{els} ~~que~~ ^{els} ~~violínistes~~, ^{o els militars} ~~els~~ ^{els} ~~mestres d'estudi~~, ~~lletres~~
~~els~~ ^{els} ~~funcionaris~~ de l'Estel o ^{els} ~~els~~ ^{els} ~~sectors~~ ~~taulells~~. Malgrat els meus
 desenganyats rebuts precisament dels poetes, aquests tenien
 un poderós atractiu insuperable.

més que els violinistes però no els treientera més que
 superficialment. En uns Jocs Florals de Sitges vaig conèixer
 un home que havia guanyat un premi. No era ni la flor optural ni la vida ni l'exploració
 de la cultura. Assolí els Jocs Florals molt acaixos, i en uns
 Jocs Florals d'aquest ordre el poeta havia tingut compo-
 sicions d'ordre social, i tant all com el Pare
 com p'ens en sentim desplaçats, hi assistia la plana me-
 jor de l'alta poesia amb els premiats representaven el bo i
 millor de l'intel·lecte floralista català. Les dames i damiselles
 que acompanyaven la reina de la festa i el seu regni, eren
 distingides i elegants, i el bo i millor de la megallo-
 gien a una categoria social on la cultura acaba
 de classificar-se. En
 va d'arribar de la seva felva del camp i tot ell resplandia
 i plaurava com una fruita sana i ufana amb prou pines assaonada.
 El seu rostre semblava pintat de roig com ~~una~~ ceta porra,
 i els seus ulls, ~~era~~ juvenils, entusiastes, els seus cabells
 d'alt de carbó,
 una nevròtica atapsida i abundosa als seus moviments.
 La seva ten, amb l'accent i l'energia
 era neixal i preserv, una espontaneïtat i un entusiasme
 pietà i catalanista que em meravellava. Era com una flor bo-
 cana entre carnies muntades amb fil de ferro i paviments

mica i Plàstica que dirigia Joan Longueres. ^{En les sessions}
públiques que es celebraven al Palau jo hi figurava menys part al-
tin'ssima. Interpretaven música clàssica: minuetts de
Mozart de Beethoven; gavles ^{paranes} de Chopin, de Rameau,
algun fragment del Pergin de Fug... ^{4a d'un vals de Chopin}
el mestre ^{Baltasar} Ferrer amb qui ens vam fer molt amics, amb
seu veí majar peus de violonell i piano, que mai no vam tocar
en públic. Les primeres figures plàstiques d'aquella època
a c. Institut de Rítmica ^{i Plàstica} que dirigia Joan Longueres, amb la
Neus Gari, indiscutiblement la millor, l'Eulàlia Torres i
la meua la seva germana i la pròpia filla del mestre: Ricard ^{de l'Eulàlia}
Longueres. i al cap d'algun temps també jo ^{Tony} interpretar els destins
rítmica ^{ment} i plàsticament era un goig saborosíssim per a mi. En
deixar per a sempre l'ofici migrat de violonellista meternu per
a entrar a formar part com alumne i ben aviat com aq
danta del mestre Longueres era com pensar de mort a vida,
de l'infern al cel.

En comptes de beneficiar meternuels oïdors i companys

26
pensades / camèlies, garbònies, naturalment, poètiques,
carrigades de saber i de glòria.

Yo seguia amb el mateix enfocament de sempre
l'obra dels qui representaven la flor i nata de la poesia
catalana del moment. M'entusiasmava la de Josep Carner,
la de Josep ~~Orta~~ de Sagarra, la de Puerto de Liort, Josep M. Guasch,
sense oblidar els mestres Verdaguer, Maragall, Merxer. En gene-
ral, però l'admiració que sentia envers l'obra no anava
sempre ~~comparada~~ ^{de} amb l'admiració ~~al poeta~~. envers l'autor
admirava la poesia però no admirava l'home que l'havia
escrita. En el tracte directe aguests poetes consagrats (suposat
que es dignessin perdre el temps conversant amb mi) no em
convienien. Solien prendre un aire i un to de superioritat
despreciadors. Semblava com si volguessin fer-me sen-
tir la distància que ens separava i lo molt que els
havia d'aguir que em parlessin.

En Carner acompanyava les seves paraules d'un gest de llavis
irònic i burlata. En Sagarra, bo i gronyant tot el seu cos
*) fofa davant les cames ussquandave de lluny com si

Jo, ~~de davant les cameres~~ ~~no esguardava~~ de lluny amb si entra vos i all hi
 trobava floris l'infinit. Potser altres poetes de la categoria
 d'aquests, even senzills i amables però ja un cop ~~de~~ catalogats
 en el meu juei com a gent pedant, i superficial i menys
 preadava, preferia llegir-los i no tractar-los. Era

En aquells inoblidables Jocs Florals de Linyes jo veia el
 meu pare un poc pensat ^{els seus fixats,} amb freqüents ~~mirades~~
 reullades al lluny, símptoma segur d'obscureïment ^{en}
 i desig d'aportar a viure. Enem a la terrassa d'un gran

hòtel on l'ens preparaven a celebrar ^{despres de la festa floral}
 un apote amb tots els ets i uts. S'havien format prespos.
 totum denove pels colzes. Jo seguia amb l'esquard
 l'aire ensopit i enyoradis del pare ~~mentre~~ ^{com} conversava

animadament amb l'entem. ~~Però~~ ^{jo} seguia amb l'esquard
 El poeta, desembarcat de nou ~~en~~ ^{aquell} ~~en~~ ^{en} ~~la~~ ^{la} ~~noia~~
 floralera i munda, ~~d'aquells~~ ~~obscuros~~ ~~Jocs~~ ~~Florals~~,
 també semblava un poc perdut i com enyorat de ~~la~~
~~tercera~~ ~~la~~ ~~meua~~ ~~sofocada~~ ~~simplici~~ ~~despres~~ ~~de~~ ~~selvata~~
 seva selva.

Títols possibles

Le règne de l'Oranger
et la cession de l'année

envers ell i la preocupació de veure el pare com perdut
 entre ~~les converses~~ els grups de conversadors bri-
 llants (^{de brillant nom} Ell ~~només~~ ho ve en la més estricta
 intimitat) ^{em va inspirar} ~~vaig tenir~~ una pensada. Fugir
 d'aquell hotel i d'aquell espai ~~seductor~~ ^{brillant}
 ment encarrat on, en ~~passat~~ el pare i jo
 ens hi sentíem ~~excitats~~ ^{excitats} com el peix fora
 de l'aigua. ~~Les~~ ^{les} fugides, com ja ^{recordem} ~~se~~, amb la
 meua especialitat, el meu suprem recurs en
 casos difícils ~~desesperats~~. C's ho vaig proposar
 i Per què no ~~to~~ aniríem a dinar en un altre
 restaurant més modest, ^{elluny d'aquella mundanitat embafosa} ~~més~~ ^{pretenciós}.
 El pare i en Ventura Serral ~~no~~ van ~~entendre~~
 aprofitar la idea amb alegria. ^{Ho vam dir a} sense rebre
 tres amics: ~~aquests es van unir~~ ^{Aviat van ésser}
~~com a~~ ^{els} ~~nostre~~ ^{nostre} ~~grups~~ ^{grups} ~~es van~~ ^{van} ~~unir~~ ^{unir} ~~mitj~~ ^{mitj}
^{unes} ~~ta~~ vint persones: escriptors, poetes, ~~actrius~~ ^{actrius}, curiosos
 els quals tampoc no es sentien comòds adifran.

Amor: amplexos de la natura

~~en el luxe i en la~~ ^{meua} ~~comoditat~~ ~~del~~ ~~restaurant~~
 entre el luxe d'aquell hotel; ^{l'hereditat dels poetes} ~~l'exagerada monumentalitat dels~~
~~mas oxels dels poetes~~; i ~~proistes~~ ~~constituïts~~ ~~en~~ ~~pers~~ ~~ona~~ ~~ffe~~
 Van crear un restaurant de cave a mar ^{aquell dia} i allí
 vam celebrar el nostre apat. Ventura Gassol asperava
 la meua atenció, Era un ~~poeta~~ ^{Poeta} simple, pur, natural
 eixit per primer cap de la seva ~~elva~~ ~~amb~~ ~~tot~~ ~~el~~ ~~terra~~
 sense cap mena de sofisticació social ni intel·lectual
 però ja amb una gran personalitat. El descobri-
 ment d'aquest home que més tard es convertí en un
 dels meus amics més sincers i combatius ^{de la meua vida} ~~va~~ ~~per~~ ~~que~~ ~~no~~
 no ~~pre~~ ~~tes~~ ~~és~~ ~~més~~ ~~atenció~~ als altres companys d'apat
 llevat del pare a qui vam oferir la presidència
 de la taula ~~només~~ ~~record~~ ^{em} ~~yo~~ ~~apenir~~ ~~Barceleres~~.
 En Ventura Gassol seia al meu costat i la seva
 conversa originalíssima ~~era~~ i esbarjosa em feia
 oblidar els aliments, i els altres companys de taula.
~~At~~ Vam celebrar brindis, vam improvisar

discursos que eren una parodia dels que ^{superaven} ~~es devien~~
~~estar promuntant~~ ^{monunciarien} amb ^{transcendència,} ~~transcendència,~~ ^{transcendència,}

~~entat~~ ^{entant} els personatges oficials de l'acte ^{també en què} ~~deien~~ ^{parlaven}

Vam dir tot el que ens abellia ^(l'avelesc) de dir sense preo-
cupar-nos de quedar bé amb ningú, ~~El~~ L'incon-

formisme oratori donava als nostres discursos una gran
amenitat. Vam beure ~~a~~ força "espurnós"; ^{finalment} ~~ens~~

hi vam batejar. Com que no hi havia cap més dona que
jo i P, com sempre, anava modestament vestida amb

una ~~total~~ ^{també} ~~gimpe~~ ^{botafada} vestit lavable, no hi heu cap in-
formant ^{en} ~~un~~ ^{paquet} ~~de~~ ^{Barcel·leres} ~~de~~ ^{deixant-me ben arxivada} ~~un~~ ^{de} ~~petit~~ ^{re n'en arrega} ~~xampany,~~

~~un~~ ^{un} ~~nom~~ ^{meravellos} de femella ~~immortal~~ ^{usat}
ja en els calendaris olímpics

venient que ja també batejada amb petit xampany. Yoaquim
Barcel·leres se'n va encarregar. Em vaia un nom meravellos

de femella immortal usat ja en els calendaris olímpics.

En tornar a casa el pare i jo parlarem d'en Ventura Gastol
El pare creia haver descobert en ell una personalitat extraordinària

